

Jn; 5:31-40.

A reformátorok a keresztyén kegyességbe visszahozták, és központi helyre állították a Biblia olvasását. Mert felismerték, hogy a Biblia nélkül elromlik a személyes kegyesség és az egész egyház is. A Bibliára nem figyelő egyházban a babonák elburjánzanak, és mindenféle pogány szokás veszi át a tiszta kegyesség helyét. Ha nincs Biblia, ha nincs igére figyelő tanítás, mindezzel szemben teljesen védtelenek vagyunk.

De igazából nem a reformátorok találták ki azt, hogy olvassuk naponként az igét. Isten már akkor megparancsolta ezt, amikor a Szentírás szövegéből még alig volt meg valami. Már Józsué parancsba kapta, hogy *Ne hagyja abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozza éjjel-nappal, őrizze meg, és tartsa meg mindazt, ami abban meg van írva.* És e parancshoz egy ígéret is tartozott: *Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.* (vö. Józs. 1.8) A Biblia olvasása tehát a sikeres élet záloga. Feltéve, ha valaki meg is tartja, amit abban olvas. Józsué a Bibliának még csak egy kicsi részét olvashatta, hisz amikor ő élt, még csak a Mózesi törvényekként ismert szakaszok egy része lehetett írásba foglalva. Mégis beteljesült rajta az ígéret, sikeres vezető lett, mert azokon a szakaszokon keresztül Isten szólította meg őt, ő pedig a megértett igét megtartotta.

Később azonban elkallódott az Isten ígéje. Pedig már több szakasz is megvolt. Mégis elfeledkeztek róla. Felépült a templom is. De a szent könyvek olvasásáról mégis megfeledkeztek az évszázadok alatt. És az történt, hogy nem olvasták, nem figyeltek rá, így nyilván nem is tarthatták meg Isten bölcs parancsait. Csak tettek valamit, amiről úgy gondolták, hogy biztos örül neki az Isten. Például volt olyan király, aki még a fiát is feláldozta, mert azt hitte, hogy ez így biztos jó lesz. (1Kir; 21:6.) Mert nem az Isten írott ígéből akarta megtudni, hogy mi kedves az Isten előtt. Pedig ha csak annyit elolvasott volna belőle, hogy ne öl, már előrébb tartott volna. De a világ szokásai, a környező népek viselkedése határozta meg Izrael fiainak az életét, mert elfeledkeztek a Biblia olvasásáról. És meg is lett az eredménye. Az Istennek nem tetsző, erkölcstelen és embertelen életvitelnek csak egy következménye lehet; pusztulás. Az ország elpusztult, a maradék népet fogságba vitték. Mert nem tudták, hogy mi az élet útja. Mert nem olvasták el a Bibliából. Mert nyilván nem is voltak rá kíváncsiak. Nyilván úgy gondolták, tudjuk mi magunktól is. És tették azt, amit a pogányoktól láttak. Elterjedt a paráznaság, a házasságtörés, a homoszexualitás, az uzsora, a kizsákmányolás. Halottidézők és mindenféle jósök hirdették a butaságaikat, mert őket hallgatta a nép, nem pedig Isten ígétét.

És hiába volt néhány próféta, akik kéretlenül is elmondták, hogy mit üzen az Isten, s hogy mi az életben maradás és boldogság útja. Rájuk nem voltak kíváncsiak. Vészmadaraknak tartották őket. Meg régimódinak. Biztos arra gondoltak, hogy egy ilyen ósdi könyv, mint a mózesi törvény, nem mondhatja meg a felvilágosult Kr. e-i hatodik században, hogy hogyan kell élni. Úgyhogy a prófétákra nem hallgattak. De jött aztán az összeomlás, a nép pedig háborúban és éhínségben halt meg. Aki meg megmaradt, el lett hajtva fogságba. Egyébként Isten a Bibliában ezt is előre megmondta, hogy nagyjából erre számíthat Isten népe, ha elhagyja az igét, az Ő törvényét.

Isten azonban irgalmas Isten. Ráadásul makacs is. Szereti a népét, szereti az embereket, ezért hagyott maradékot népéből, mert meg akarta valósítani Isten a megváltás művét. Megtartotta a fogságban is a népet, hogy majd megszülethessen e népből a megígért megváltó, Jézus. És a fogságban azért a nép is tanult hibáiból. Megbánta a nagy nyomorúságban a nép a bűneit, és elővette az igét. Sőt nem csak hogy elővette a már meglévő könyveket, hanem kifejezetten összegyűjtötték az összes könyvet, amin keresztül Isten már addig is szólt. S még ennél is tovább mentek. Összegyűjtötték azokat a hagyományokat is, amik csak szóban voltak meg, és leírták mindazt, amiben felismerték, hogy azáltal az Isten szól. A fogság ilyen szempontból egy nagyon is áldott időszak lett. Ott Babilonban volt idejük gondolkodni az Isten útjain. Ott, a pogány világnak kiszolgáltatottan rájöttek, hogy nem is olyan jó ez a pogányság. És egyszer csak megértették, hogy mennyire fontos az ige, Isten útmutatása. Megértették, hogy valóban az az élet útja. S nem csak egyszerűen leírták ott az Ószövetség nagy részét, (hisz amit mi Ószövetséggként ismerünk, annak nagy része ott keletkezett), hanem elkezdtek komolyan is venni az igét. És olvasták, és tanulták, és próbálták megélni az igét. S lám, mi történt? – Isten megtartotta őket, és elhozta számukra a fogság végét, a szabadulást. Az ige megtartásával ugyanis az élet útjára léptek.

Aztán megint eltelt párszáz év. És voltak Isten népében, akik nem felejtették el a fogság tanulságát. És olvasták az igét. Kutatták az Írásokat. Csak éppen nem értették. Ilyen emberekkel keveredett vitába Jézus. Mert ezek a Biblia-olvasó emberek valamit nagyon félreértettek. Többet hittek a Bibliáról, mint ami. Ahogy Jézus mondja: „azt gondoljátok, hogy abban van az örökéletetek”. Ezek az emberek összekeverték a jelet, a jelzett dologgal. Körülbelül úgy lehet ezt elképzelni, mintha elindulna valaki egy szép turistaútra, hogy eljusson egy kilátóhoz egy hegycsúcsra. S amikor kiér a városból, és meglátja az első turistajelet, akkor nagy boldogan megállna, és kikiáltaná, hogy megérkezett. Pedig a jel még nem a cél. A jel, nem a jelzett dolog. A jel önmagán túl mutat, és elvezethetne ahhoz, amire mutat, ha nem állnánk meg nála. A Biblia sem maga az

élet. De a Biblia segít, hogy megtaláljuk az örökéletet. Jézus az élet.

A Biblia egésze Jézusról beszél, Jézushoz vezet. A törvény, a sok-sok mózesi rendelkezés nem arra való, hogy megnyomorítsa az életet. (Itt konkrétan azt akarták ezek a bibliaismerő emberek megakadályozni, hogy Jézus szombaton meggyógyítson egy beteget.) De a Biblia nem a szenvedés meghosszabbítására való, hanem arra, hogy megmutassa Isten szentségét. Meg megmutassa a mi esendőségünket, s ezáltal megláttassa velünk, hogy milyen nagy szükségünk van Jézusra. Ezek az emberek azonban valamit nagyon félreértettek, s ezért a törvényt emberellenesen használták. Mintha az Isten emberellenes lenne. „*Az a beteg meg ráér, hadd szenvedjen még egy kicsit*”. Nem értették meg, hogy a törvény lényege a szeretet. S nem értették, hogy az egész Ószövetség a megígért Messiásról, Jézusról szól, akiben közel jön és felragyog az Isten szeretete. Ők ezt Jézusnak meg akarták tiltani. *Csak ne ragyogtassa Isten gyógyító szeretetét!* Ráadásul mindezt tették a Bibliára hivatkozva. Mert nem értették, hogy miről is szól igazából a Biblia. Nem értették, hogy Jézus, az Isten testté lett szeretete a Biblia lényege. A Biblia röviden nem mond egyebet, mint hogy Jézushoz jöjjetek, mert Jézusnál van az örökéletetek. Nem értették, hogy a Biblia „csak” egy meghívó. Megmenteni pedig azt tud, akihez a Biblia hív: Jézus. Ezért nem elég, ha Biblia-kapcsolatunk van, hanem Jézus-kapcsolatra van szükségünk. Mert ő a megmentő, feltámasztó, örökéletet adó Isten. Nos, ezt nem értették.

Ma is vannak bőven ilyenek. Már, akik nem értik a Bibliát. Nem hívő emberekkel is előfordul, hogy elkezdik olvasni. Aztán elolvassa az első néhány oldalt, és félre is teszi. Mert azt hiszi, hogy a teremtéstörténet a teremtett dolgok létrejöttének sorrendjéről, meg a teremtés idejének hosszáról szól. S amit ott olvas, nem vág egybe azzal, amit ma a tudomány hirdet. Ezért azt mondja a hitetlen: „*Ez csak egy ókori mese! Egy meghaladott elképzelés. Ugyan, mit mondhatna ez nekem?*” – De Jézus azt mondja, hogy ezek az Írások Róla tesznek bizonyosságot. Nem arról, hogy növények voltak-e előbb, vagy csillagok. Hanem Jézusról, aki által, és akire tekintettel teremtett minden (vö. Kol; 1:16). És aki által kaphatod meg életed alapkérdéseire a választ. Honnan vagyok? Mi végre vagyok itt a földön? Életem csak véletlen, vagy van valami célja? Csak egy fejlett állat vagyok, vagy emberségemben valami más minőséget képviselek? S teljesen magamra vagyok utalva e földön, vagy van valaki felettem, aki törődik velem? – És e kérdésekre mind ott van a válasz, ha észreveszed, hogy a Biblia minden története az Istenről és az emberről szól, és Jézusról, az emberré lett Istenről. Jézusról, akiben az Isten és az ember a legszorosabban találkozott. De őt keresed-e, amikor a Bibliát olvasod? Ha nem, akkor nyugodtan be is csukhatod.

Sajnos sokszor hívő emberek sem értik ezt. De ők nem teszik azért le a Bibliát, mert hát ők hívők. Hanem hatalmas erőfeszítéseket tesznek azért, hogy bebizonyítsák, hogy a tudomány téved, és a világot igenis hat nap alatt teremtette az Isten. Hogy őszinte legyek, én nem tudom, hogy hány nap alatt, de nagyon nem is érdekel. Én inkább Jézus írásmagyarázatának hiszek, aki azt mondja: *Az Írások rólam (ti. Jézusról) tesznek bizonyosságot. Mindez azért van megírva, hogy hozzám jöjjetek, hogy életet nyerjete.* Engem ez motivál a Biblia olvasásában. Nem az, hogy megtudjam, előbb föld volt-e, vagy előbb inkább a nap. Ez az én mindennapi életem szempontjából nem fontos. Az örökéletem szempontjából sem. A Biblia viszont csak fontos dolgokról beszél. Istenről és rólam, és kettőnk találkozási pontjáról, Jézusról. Ezért amikor Bibliát olvasok, Jézushoz sietek. Őt keresem, mert élni akarok. Méghozzá örökké. Ráadásul boldogan. És ezt csak Jézus adhatja meg nekem. Az a Jézus, akihez a Biblia elvezet. Ha te is őt keresed, az életet adó, boldogságra tanító Jézust, akkor olvasd a Bibliát. Ha nem, akkor nyugodtan keress magadnak egy könnyebben olvasható könyvet. Ámen.

1) Jézus szavai szerint kiről szól, kiről tesz bizonyosságot a Biblia?

- a) Hogyan alakul(t) kegyességi gyakorlatodban a bibliaolvasás? Milyen nehézségeid voltak, vannak a Biblia olvasásával? Nehézségek esetén egyszerűen félreteszed, vagy segítséget kérsz a bibliaolvasás helyes szokásának kialakításához?
- b) Szoktál felfedezni a Biblia olvasása közben olyan dolgokat, amikben a közfelfogás és a Biblia ellentétben van egymással? És szoktál olyat is felfedezni, amiben te inkább a közkerkölcsöt követed, mint Isten szavát? S ha találsz ilyet, szoktál változtatni a viselkedéseden? S szoktál segítséget kérni a változtatásokhoz?
- c) Nehéz (volt) megélned, hogy a Bibliában Isten nem csak megtörtént történetekkel tanít életre vezető, örök igazságokat?
- d) Elbizonytalanított valaha hitedben, hogy a Biblia nem vág egybe teljesen a természettudományos világgéppel? S az, hogy a Biblia nem minden kérdésre, hanem csak az életvezetéssel és üdvösséggel kapcsolatos kérdésekre ad választ?

e) Hogyan tudod segíteni gyermekeidet, unokáidat abban, hogy megszeressék a bibliaolvasást és Jézust?